

Sofie Johansson
& Frida Ray

CERN

Under hösten kantades alla fysikabirs vardag av en spännande ansökan – bara ett fåtal lyckligt lottade skulle väljas ut att få delta i CERN-reseprojektet.

För att förstå något överhuvudtaget av de invecklade fysikförklaringarna preppades deltagarna med en hel extra kurs som bland annat behandlade universum, antipartikelar och fysikskämt. Även om lektionerna hölls under sena decembereftermiddagar gällde det att hålla sig vaken. Tappade man fokus var det lätt att missa förklaringen till tidens relativitet eller olika beskrivningar av universums uppkomst.

Efter nästan tre år av fysikstudier i gymnasiet, ungefär en miljon wilmameddelanden och 20 minuter i buss anlände vi för första gången till CERN. CERN ligger strax utanför Genève i Schweiz.

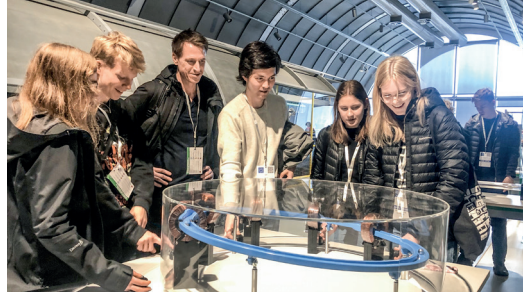
Bussparkeringen och de fyrkantiga byggnaderna var inte speciellt imponerande, men insidan bjöd på desto mera. Vi välkomnades av en ivrig guide som i detalj förklarade hur partikelacceleratorerna fungerade och han visade också en av de mindre (?) acceleratorerna för oss. För en oinsatt kanske det bara såg ut som ett lite större industrihall, men för oss var det nästan ogreppbart att få se allting i verkliga livet. ▶▶▶▶

Eftermiddagarna fylldes av föreläsningar där ämnen vi bekantat oss med i skolan nu förklarades av experter vid fysikens absoluta frontlinje. Bland annat lärde vi oss om kvantfysikens totala slumpmässighet och att också neutronen har en antipartikel med motsatt laddning (va?) Allt det här innebar två intensiva, lärorika och roliga dagar då vi rände runt i CERN:s oändliga antal byggnader och långa korridorer. Antimateriafabriken uppdaterades tyvärr, vilket innebar något förhöjda strålningsnivåer som bara franska byggubbar klarar av.

F astän resans huvudfokus låg på CERN och fysik hann vi också besöka FN och Röda korset. De här båda organisationernas viktiga arbete syntes tydligt – under besöket vid Röda Korset fick vi se vilka fruktansvärda händelser människan orsakat genom åren. Att tillsammans med sina klasskamrater från lilla Lärkan få sitta i FN och lyssna på möten mellan diplomater från alla världens hörn och kanter gjorde världen både enormt mycket större och så hemskt mycket mindre.

På kvällarna samlades vi till gemensamma middagar och kunde undantagsvis tänka på något annat än fysik och

människans grymhet. Där fick vi smaka på allt från pizza och pasta till mera exotiska delikatesser som grodlår och sniglar. Middagarna var inte bara en fröjd för smaksinnet, det bjöds även på underhållning i form av alphorn och joddlande. Under middagarna blandades sällskapet om, och självklara vängrupper ersattes av nya spännande konstellationer. Det här utvecklade en fin samhörighet och gott samspel som innebar att vi nästan klarade av att planera en morgonsamling utan att överrösta varandra.

TROTS DET FULLSPÄKADE programmet hade vi också tid med en del fritid under veckan. Schweiz kanske har ett rykte av att vara dyrt och snobbigt, men bortsett från till exempel tre Rolexbutiker inom samma kvarter var staden riktigt mysig och den bjöd på många vackra stunder. En av de första synerna vi möttes av på flygplatsen i

Genève var två kolleger som log och skrattade så fort de mötte varandra. Det här verkar symbolisera hela Genèves välkomnande.

Bland annat lärde vi oss om kvantfysikens totala slumpmässighet och att också neutronen har en antipartikel med motsatt laddning (va?).

UNDER DEN SENARE delen av veckan tittade solen fram och horisonten avslöjade Mont Blanc. För oss soldepriverade finländare var det här allt som behövdes för att vi skulle slänga av oss jackorna, plocka blombuketter och till och med ta ett dopp i den enorma Genèvesjön. Under flygresan hem kunde vi trötta lärkor, nu med många nya minnen för livet, lugnt konstatera att hela resan starkt levt upp till våra förväntningar.

FÖR DIG SOM FUNDERAR på livets stora frågor som universums uppkomst och uppbyggnad eller som helt enkelt bara letar efter en oförglömlig upplevelse, är CERN-resan garanterat perfekt! ♦